

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 07.05.1982, sp. zn. 10 Co 90/82, ECLI:CZ:NS:1982:10.CO.90.1982.1

Číslo: 6/1983

Právní věta: Starobní důchod žadatele o důchod, který splňuje podmínky uvedené v ustanovení § 23 odst. 1 písm. a) zákona č. 121/1975 Sb., /1/ může být vyměřen částkou až 2500 Kčs jen tehdy, jestliže tím nebude překročena nejvyšší procentní výměra tohoto důchodu, která pro něho vyplývá z ustanovení § 23 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb. /2/

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 07.05.1982

Spisová značka: 10 Co 90/82

Číslo rozhodnutí: 6

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Důchod, Sociální zabezpečení

Předpisy: 121/1975 Sb. § 23

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozhodnutím Úřadu důchodového zabezpečení v Praze ze 7. 10. 1981 byl navrhovateli od 18. 9. 1981 přiznán starobní důchod včetně zvýšení podle zákonného opatření č. 76/1979 Sb. v celkové výši 1678 Kčs měsíčně. Důchod byl vypočten za 40 roků zaměstnání, z nichž 33 roků bylo hodnoceno v I. pracovní kategorii, a z průměrného měsíčního výdělku 1881 Kčs, stanoveného za roky 1976 až 1980. Důchod ve výměře 100 % průměrného měsíčního výdělku byl omezen na 90 % neredukovaného průměrného měsíčního výdělku, od něhož byla odpočtena daň ze mzdy.

Navrhovatel v opravném prostředku namítal, že jako pracovník, který vykonával celý život zaměstnání v I. pracovní kategorii, může dosáhnout důchodu až 2500 Kčs, a proto mu nemá být důchod omezován.

Krajský soud v Plzni uvedené rozhodnutí potvrdil, když po jeho přezkoumání zjistil, že navrhovateli byl starobní důchod vypočten v souladu se zákonem, zejména že byl správně omezen na nejvyšší přípustnou procentní výměru podle ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) zákona č. 121/1975 Sb.

Navrhovatel v odvolání trval na tom, že mu náleží důchod 2081 Kčs a zvýšení o 30 Kčs podle zákonného opatření č. 78/1979 Sb., protože v první pracovní kategorii může jeho důchod činit až 2500 Kčs měsíčně.

Nejvyšší soud ČSR potvrdil usnesení soudu prvního stupně.

Z odůvodnění:

Ustanovení § 23 zákona č. 121/1975 Sb. obsahuje úpravu nejvyšší přípustné výměry důchodu jednak v odstavci 1 a jednak v odstavci 3. V odstavci 1 tohoto ustanovení jde o nejvyšší přípustnou výměru starobního důchodu v pevných částkách, která podle písm. a) činí 2500 Kčs, jestliže jde o důchod vyměřovaný pracovníku, který byl zaměstnán nejméně 20 roků v I. pracovní kategorii a zaměstnání této kategorie trvalo ke dni vzniku nároku na důchod.

Ustanovení § 23 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb. obsahuje omezení důchodu na nejvyšší přípustnou procentní výměru, která činí 90 % průměrného měsíčního výdělku neomezeného podle ustanovení § 14 odst. 4 téhož zákona a sníženého o částku odpovídající dani ze mzdy z takového výdělku poplatníka staršího 50 let, který nevyživuje žádnou osobu nebo vyživuje jen jednu osobu.

Důchod pracovníka, který vykonával v potřebném rozsahu zaměstnání v I. pracovní kategorii, může proto činit až částku 2500 Kčs jen v tom případě, jestliže touto částkou se nepřekračuje nejvyšší přípustná procentní výměra podle ustanovení § 23 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb.

Protože navrhovatelův starobní důchod byl vyměřen v souladu s ustanovením § 23 odst. 3 písm. a) zákona č. 121/1975 Sb. v nejvyšší přípustné procentní výměře, bylo napadené usnesení soudu prvního stupně podle ustanovení § 219 o. s. ř. potvrzeno.

1) nyní ustanovení § 23 odst. 1 písm. b) zákona č. 121/1975 Sb. ve znění čl. I bod 8 zákona č. 73/1982 Sb.

2) nyní z ustanovení § 23 odst. 6 zákona č. 121/1975 Sb. ve znění čl. I bod 8 zákona č. 73/1982 Sb.